Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

UNGDOMSVÄNNEN
FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM
Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

N:o 14
20 Juli.

REDAKTION:
AXEL ANDERSSON. THEOD. ANDERSON.

Årg. 18
1914.

En vinning.

För mig är livet Kristus och döden en vinning. *Paulus.*

Aposteln talar här om vinning i ett sammanhang, som för det materialistiska sinnet måste förefalla minst sagt obegripligt. »*Döden en vinning!*» Nog förstår människan, vad vinning är, men att sätta den tillsammans med döden, det måste hon lära sig genom den Helige Ande.

En del, ja rätt många människor ha lyckats i sin strävan att vinna. De ha kommit i beröring med andra, som blivit dem till hjälp. Lyckliga omständigheter hava stött till, och de hava gjort stora vinster. Hänvisade allenast till sin energi, vakenhet och företagsamhet ha kanske icke så många svingat sig upp i världen. Det måste vara vind, om skutan skall kunna skjuta fart. Det ser ut, som om en del människor aldrig fått någon vind i sina segel. Blåste någon gång en frisk bris upp, voro seglen nedfällda eller revade, och fördelen av de gynnsamma tillfällena blev obetydlig. Ingen tur. Ingen vinning. För mången har det därför gällt att ro med all kraft för att hålla kursen i motvind och vågor.

Vi vilja naturligtvis icke förneka betydelsen av Guds välsignelse i dessa stycken. Det är orsak och verkan, vi här velat fästa uppmärksamheten vid. Och de s. k. lyckliga omständigheterna, vi här berört, kunna väl ock betraktas som en Guds välsignelse, om de utnyttjas på ett rätt sätt.

»Döden en vinning!» Hur livet kommer att gestalta sig för oss, det veta vi icke. Om vi komma att göra någon stor jordisk vinning är mycket ovisst. Omtvistligt är dock, att vi alla skola passera dödsfloden. Där löpa våra vägar tillsammans. Materialisten, som tager ut allt sitt goda, medan han lever, gör då en oersättlig förlust. För den andlige, som samlar skatter i himmelen, blir däremot döden en vinning. Reva därför icke seglen! Fäll ut dem helt, och låt Andens vindar föra

ditt livs farkost efter ordets kompass, och du har utsikt till en vinning, som aldrig skall tagas ifrån dig!

Orsaken till Pauli syn på tingen angives i orden: *Ty för mig är livet Kristus.* Paulus levde genom tron det fördolda livet med Kristus i Gud, såsom grenen lever i och av stammen. I döden såg han ett uppbrott för att vara hos Kristus. Det var för honom mycket bättre, ty då kom han i tillfälle att få skåda honom, som han här trodde på. Det är väl ingen förlust att flytta ifrån ett fallfärdigt hus, där regnet letar sig ned genom taket, och vinden tränger in genom dörren, till ett nytt, varmt och bekvämt. Det kan kännas vemodigt, men det blir dock ingen förlust.

Den utvärtes människan förgås. Det har dock ingen fara. Ty vi veta, att om vårt jordiska tälthus nedbrytes, hava vi en byggnad av Gud, ett hus, icke gjort med händer, evigt i himmelen. Dit få vi flytta, om vi äro i Kristus Jesus, och det blir ingen förlust.

Huru långt vår farkost har att segla på livets hav, innan den stöter emot den mina, som spränger den, det veta vi inte. För den ene kan färden bli längre och för den andre kortare. Det bör därför vara angeläget för oss alla att leva så, att vi, när dödsstunden kommer, må i full trosvisshet kunna säga: Herre Jesus, mottag min ande! Då skall döden även för oss bliva en vinning.

A. M. Karlstedt.

Du fria hav.

Du fria hav,
din bölja går
så stolt och fri kring världen.
Du vet ej av förtryck och tvång,
du sjunger glatt din frihetssång,
där stolt och fri kring världen
din bölja går,
du fria hav.

Du stolta hav,
din bölja slår
så trotsigt emot skären,
och stundom den med larm och hot
sig störtar emot klippans fot.
Så trotsigt emot skären
din bölja slår,
du stolta hav.

Du vida hav,
som sträcker ut
din famn mot alla länder,
du skiljer både folk och land,
men dock ett mäktigt enhetsband
emellan alla länder
du sträcker ut,
du vida hav.

Du sköna hav,
till fridfull ro
du vagga kan din yta.
Emot din spegel solen ler,
i den sin sköna bild hon ser,
då du har sövt din yta
till fridfull ro,
du sköna hav.

O. W. G—r.

Baltiska utställningen.

För U. F. V.

Av *lektor P. Waldenström.*

Utsiktstornet på Baltiska utställningen, Malmö.

Eftersom jag lovat att för Ungdomsvännen skriva några ord om den Baltiska utställningen, medan jag är i Malmö, så måste jag väl göra det. Men vad skall jag skriva? Det är ju omöjligt att veta, var jag skall börja, och ännu mer var jag skall sluta.

Det påstås, att denna utställning överträffar alla föregående i Norden, både vad angår utseende och innehåll. Vad utseendet beträffar, kan läsaren få en föreställning därom genom de tre vyer, som synas på sid. 211 och 212. Den första visar det stora utsiktstornet och den där nedanför belägna stora gården. Den andra giver en överblick över utställningen, sedd från samma torn. Den tredje framställer ingången till maskinhallen och industrihallen — den förra till vänster, den senare till höger — samt mellan dem kongresshallen. Det är ju fina bilder. Kommer man föremålen närmare, så äro de väl icke så fina som bilderna — alla människoverk bli vackrare genom förminskning; det är endast Guds verk, som vinna genom förstoring. Men ståtliga äro de i alla fall. I förgrunden på den sista bilden ser man ett regemente scouter. Tillåt mig att i förbifarten säga, att det är en skam för oss, att vi icke kunnat få ett svenskt namn på dessa »scouter», vilket dock vore lätt, om ej den svenska fåfängan med sin kärlek för det utländska låge i vägen.

I utställningen deltaga de länder, som ligga omkring det Baltiska havet, d. v. s. Östersjön. Dessa länder äro Sverige, Danmark, Tyskland och Ryssland. Vad som närmast intresserar oss, är naturligtvis den svenska utställningen. Den visar ock inom alla områden ett uppsving, som är rent av häpnadsväckande. Allting är såväl ordnat samt genom illustrerade tabeller och grafiska bilder åskådliggjort, att man får riktigt levande för sig, vilket jättesteg utvecklingen tagit på de senaste 2 à 3 årtiondena. Man frågar sig ovill-

Överblick över Baltiska utställningen, sedd från utsiktstornet.

korligen: Skall den nu levande generationen av unga svenska män och kvinnor under de närmast kommande 25 åren kunna föra utvecklingen i samma tempo vidare fram?

Den materiella utvecklingen har dock en baksida, som man ej får blunda för. Den ter sig rätt så hotande. Jämsides därmed växa nämligen anspråken på livet. Och då dessa växa hastigare än förmågan att tillfredsställa dem, så uppstår ett nervöst fäktande efter mer inkomster. Då detta icke lyckas, så födes missnöje, knot och avund, som gör livet bittert.

Men det stannar icke därvid. Svårigheten att tillfredsställa anspråken föder av sig en oärlighet i handel och vandel, ett vinglande och svindlande, en olust till troget och samvetsgrant arbete, ett kreditliv och en osäkerhet i de ekonomiska förhållandena, som tyckes taga en alltmer oroande omfattning, ja även tränga in bland dem, som berömma sig vara troende på Herren. Det gäller för den uppväxande

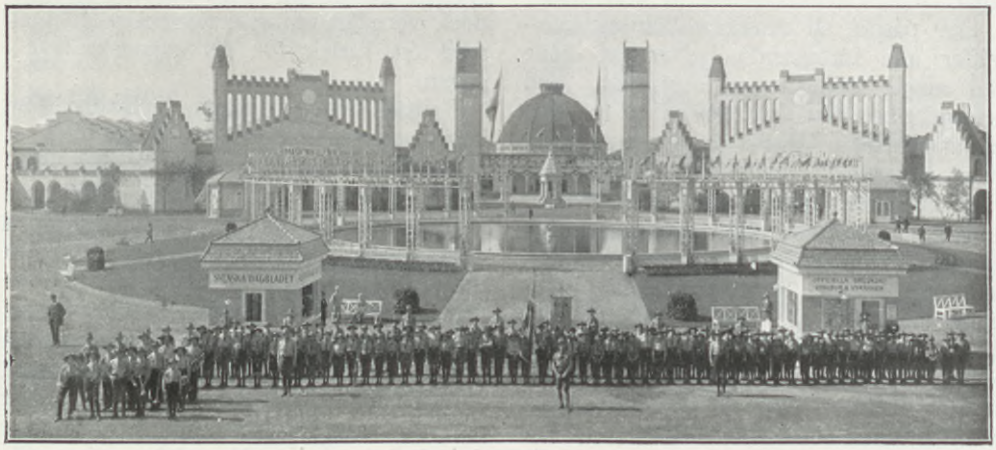

Maskinhallen, kongresshuset och industrihallen.

ungdomen att redan tidigt stålsätta sig gent emot sådana frestelser samt lära sig den svåra konsten att begagna den materiella utvecklingen till verkligt gagn för livet, såsom ett medel att göra detta innehållsrikt och välsignelsebringande, att stärka kraften och utbilda karaktären, så att varje ny generation utgör en »förbättrad upplaga» av den föregående.

Det vore ju dåraktigt av mig att försöka beskriva allt det stortartade, det väldiga, det fina, det lärorika, som utställningen har att bjuda på. Därför vill jag sluta med den önskan till S. M. U:s stora skaror:

Gören eder redo att med friskt mod och arbetskraft, med ädel hug, med fast och redbar karaktär träda in, en efter annan, för att fylla luckorna i leden efter dem, som snart äro sin kos. Men veten, att roten till all sann utveckling är hjärtats orubbliga tro på Gud och Jesus samt ett därav regerat liv i sedlig renhet inför hans ögon.

Jag flyr till Gud.

Jag flyr till dig, min Gud, när livets fagra löften svika
och nödens skuggor falla mörka på min vandringsstig.
När vänner missförstå mig, vredgas och ifrån mig vika,
du är ändå min fader kär, min Gud. Jag flyr till dig.

Men lär mig fly till dig också, när livets eldar brinna,
och fröjdens flammor flyga högt i skön midsommartid,
när hoppets fanor visa väg att segerkransen vinna,
och vänners glada ring står stark, och allt är lust och frid.

Jag flyr till dig, min Gud, när höstens vilda stormar rasa,
när vinterns driva lägges kall på villsam, öde stråt,
när dödens makter kring sig sprida kvalens natt och fasa
och glädjens sånger bytas ut mot klagorop och gråt.

Ty då, min Gud, är livet svårt och villosamt att leva
och svårt att minnas då din vilja och din helga lag.
För världens tryck bli viljans banor slingriga och skeva,
och lätt det går att glömma dig i solig ungdomsdag.

Till dig, till dig, min Gud, hur livets alla öden driva
i mörker eller ljus sitt dystra gyckelspel med mig.
Till dig, min Gud, som ensam kan min ande alltid liva
vid dina fröjders ström. Till dig, min Gud! Jag flyr till dig.

Teodor.

Lill-Stina.

I en liten stuga, inbäddad i en härlig lövskog, bodde Anders Persson och hans hustru, mor Karin. Lyckliga voro de båda makarna, ty de hade Gud, sitt eget lilla hem och sin Lill-Stina. Deras Lill-Stina var ju också ett riktigt solsken. Då mor om dagarna utförde sina sysslor, satt Lill-Stina och lekte med sina dockor. Då hon tröttnade på leken, sjöng hon, sjöng för mor, och mor tog sin Lill-Stina i famn och sade, att då hon, Lill-Stina, bleve stor, då skulle hon bli mors hjälp och stöd. Ja visst skulle hon det, ty var skulle Lill-Stina vara om inte hos mor. Å, vad mor skulle få det bra. Aldrig skulle Stina vara stygg mot mor. Då grät mor av glädje, och Lill-Stina smekte mors kind samt torkade med sin mjuka lilla hand bort tårarna från mors ögon.

Åren gingo, och Lill-Stina växte för var dag. Nu kan hon hjälpa mor att göra stugan fin. Hon syr och broderar den ena grannlåten efter den andra. Mor tycker, att hennes Stina är en märkvärdig tös till att vara duktig. Nog tycker hon ibland, då hon knogar uppför den branta backen med vatten åt sina kossor, eller då hon uträttar någon annan av sina tunga vardagssysslor, att hennes Lill-Stina, om hon vore riktigt snäll, kunde hjälpa henne ett litet grand. Men mor vill inte tänka på, att hennes lilla fina dotter skall slita och arbeta så som hon, och så tänker hon i stället: tids nog får Stina bära sig trött i den backen. Så bär mor Karin själv sina tunga vattenhinkar, tvättar ensam de många kläderna; allt gör hon för att hennes Lill-Stina skall ha det bra och vara snäll. Far tycker, att mor Karin har skämt bort flickungen. Hon är ju stor nu och borde vänja sig vid varjehanda. Hon var ju enda barnet och skulle en gång bli matmor på fars och mors gård. Då dugde det inte att ingenting annat kunna, än att sy grannlåter, mente far. Nu grät Stina och tyckte, att far var sträng. Nu skulle hon bort. I staden skulle hon nog få det bättre än hos far och mor. De skulle allt sakna henne. Å, vad mor Karin grät. Varför? Jo, nu hade hennes Lill-Stina blivit stor. Men hon hade glömt, att hon skulle bli mors hjälp, glömt, att då hon skulle bli stor, skulle mor få det bra.

Edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren, och det skulle Stina snart få erfara. En dag, då Stina varit borta en tid, fick hon brev från far, som skrev, att nu måste hon komma hem. Mor var sjuk och behövde sin Lill-Stina. Sanningen att säga var Stina glad åt att få fara hem, ty nu visst hon, att det var sant, det som far och mor sade, då hon reste från dem: Borta bra men hemma bäst. Det ville hon dock inte erkänna, inte ens för sig själv. Nog tyckte hon synd om mor, det var då säkert, och visst skulle hon försöka att vara snäll, men nog hade det varit bättre, om mor varit frisk och själv fått sköta om sina kossor, för se det var då det värsta av allt, att de skulle skötas. För var dag som gick blev det värre. Stina klagade och knotade, och far och mor fingo bara häftiga svar. Nu var inte Stina glad, hon hade mist sitt solsken Far hjälpte sin tös, så gott han kunde för mors skull. Han hade icke förut värderat mor Karin tillfyllest. Nu, då hon låg sjuk och ingenting kunde uträtta, nu saknades hon överallt. Men visst kunde mor Karin uträtta något. Hon bad för far och för sin Lill-Stina, som blivit så stor, att hon kanske glömt Gud. Å, hur mor Karin bad, bad att Gud skulle taga hand om hennes flicka, så att hon en gång skulle få möta henne där hemma hos Jesus. Mor anade, att det var något, som undanträngt Frälsarens bild i hennes Lill-Stinas hjärta. Visst ville Stina höra Gud till, inte hade hon glömt honom, men varför hon skulle gå försakelsens väg, det kunde hon då alls inte förstå. Men Gud ville visa henne, att på den vägen ville han draga henne till sin fadersfamn.

En dag gick mor Karin hem, hem till

det land, där ingen gråter mer. Sakta faller regnet från himlen, och det blåser i träden, så att det suckar. Det är, tycker Stina, som om allting sörjde mor Karin, och hon, Stina, o, vad hon sörjde!

Så smeker hon mors kalla kind, men nu är det för sent. Mor känner inte hennes smekning, hör ej hennes klagan, ty nu är dörren stängd mellan mor och hennes Lill-Stina. *S—e—n.*

Tukt.

Det har alltid visat sig, att ett lands inre fiender varit farligare än de yttre. Denna historiska sanning gäller i smått som i stort. Sålunda gäller den ej bara för ett land eller ett folk, utan den gäller också en församling, en förening eller en enskild människa. Att så är fallet bevisar oss de första kristna församlingarnas historia. Dessa församlingar motstodo med framgång de svåraste förföljelser från romarnas sida, men när synd och kiv och split började florera bland de kristna, vacklade församlingarna.

Detta borde lära oss något med avseende på vårt församlings- och föreningsliv, om eljest bibelns klara och tydliga ord ej har kunnat lära oss det. Jag menar, att vi skola vara på vår vakt gentemot de inre fienderna. Närmast tänker jag nu på våra ungdomsföreningar. Det är ej bara det, att vi alltför mycket tåla tvedräkt och kiv ibland oss, som orsakar, att vårt arbete ej haft den framgång, det annars kunde ha haft. Nej, jag fruktar, att vi alltför mycket ha tålt *synd* inom våra föreningar, att vi ej som sig bort uppehållit *tukt* bland medlemmarna.

Det är en vansklig sak, säger någon. Sant, men därför skall denna sak ej lämnas å sido. Det kräves mod, finkänslighet och rättfärdighetskänsla från de ledandes sida, för att tukt skall kunna uppehållas. Det är ju ingalunga frågan om att våra ungdomsföreningar skola bestå av »idel rena», men det är frågan om att vi skola hava bort ifrån oss den, som är ond, och att uppenbar synd ej får tålas ibland oss.

Vad som gör denna sak särskilt ömtålig är, att det i våra ungdomsföreningar så ofta finnes icke troende medlemmar. Det är ju givet, att om en ungdomsförening skall kallas kristlig, den också i största möjliga mån skall göra skäl för namnet. Då blir frågan den: skall föreningen ha endast en kristlig prägel, eller skola dess medlemmar vara verkliga kristna, så vitt människor kunna döma? Enligt min mening det senare, så långt det är möjligt. Såsom allmän regel synes det mig böra vara så, att man fordrar personlig tro på Gud för medlemskap i en ungdomsförening. I undanstagsfall kunna dock även icke troende tagas in. Vi må se till, att vi ej vidga våra gränser så mycket, att vi ej förmå bevaka dem. Det är farligt att öppna portarna, då fienderna stå utanför och vilja in. Gud förbjude, att den dag skulle komma, då fienderna intagit och erövrat våra fästen!

Men det kan hända, att någon eller några fiender komma in. Eller ock att någon blir en avfälling, en förrädare. Det fanns en Judas bland de tolv. Då gäller det göra front mot fienden. Det är ej fråga om ett kärlekslöst dömande. Det är ej fråga om, att man från sin egen rättfärdighets höjd skall med förakt se ned på c:1 felande broder eller syster. Det är endast frågan om att varna den, som felat, och att, om ej varning hjälper, skilja den felande från dem, som vilja leva rättfärdigt. »Driven ut från eder den, som är ond.» 1 Kor. 5: 13.

Därmed ha vi ej sagt, att icke den felande kan upprättas och på nytt komma med bland Guds folk. Vi ha endast hävdat, att *uppenbar* synd och orättfärdighet ej får tålas i en kristlig förening. Den *dolda* synden kan endast Gud döma. I allt: låtom oss älska, ty han har först älskat oss. Och den som står, må se till, att han icke faller. *Bruno Nyström.*

En ungdomens dag i Niesky.

För U. F. V. Av *David Haglund.*

Då missionssekreterare Wilh. Sjöholm förra sommaren besökte oss här i Tyskland, uppmanade han mig att vid tillfälle skriva något i U. F. V. om ungdomsarbetet inom Brödraförsamlingen. När jag härmed försöker efterkomma denna hans önskan, måste jag först berätta något ur Brödraförsamlingens historia, på det att tidningens läsare må kunna förstå, vad som nu göres för ungdomen här.

Greve Zinzendorf, tyska Brödraförsamlingens grundare, var från sina tidigaste år ett sant Guds barn. Skoltiden i Halle och studentlivet i Wittenberg beredde den fromme gossen och ynglingen åtskillig förföljelse, men trots allt blev han dock bevarad i sanningen och var redan under denna tid till stor välsignelse för många.

Omkring 20 år senare finna vi honom sysselsatt med att organisera den förnyade Brödraförsamlingen i Tyskland, sedan den gamla Brödrakyrkan i Österrike blivit förrödd och dess anhängare landsförvista. Det är självklart, att han beträffande ungdomens uppfostran ville använda samma medel, som för honom varit till så stor välsignelse. De skolor, som byggdes, skulle därför framför allt tjäna till att vinna de ungas hjärtan för Jesus.

Från ungdomens dag i Niesky.

Utom de dagliga morgon- och aftonandakterna i dessa anstalter samlades barnen två gånger i veckan i kyrkan till

barngudstjänst, liknande våra söndagsskolor, dessutom hade de, flickorna för sig och gossarna för sig, årligen sin fest, Mädchenfest, Knabenfest, då de blevo påminda om, att de tillhörde Frälsaren och därför borde leva ett heligt liv.

Så förflöto ett och ett halft århundrade med ostört arbete. Så länge brödrakyrkan hade s. k. »ortsförsamlingar», där endast medlemmar av kyrkan bodde, och så länge endast församlingens barn mottogos i dess skolor, gick allt sin jämna gång. Men en stad, som ligger på berget, kan inte döljas. Församlingens anstalter blevo icke endast bekanta utan också berömda; med varje år ökades antalet ansökningar från sådana, som inte tillhörde församlingen, men som önskade en kristlig uppfostran för sina barn. Men därmed blev det ju längre desto svårare att tillämpa *alla* metoder, som hittills verkat så välsignelserikt. Dessutom försvårar tyska staten medels sina stegrade fordringar alla privata skolor. Därtill kommer ännu ett viktigt sakförhållande, nämligen att församlingen inte längre som tillförne har egen lärarepersonal utan är tvungen att anställa sådan från andra samfund. Vi förstå därav, att den ena sköna seden efter den andra måste försvinna; och de seder, som ännu bibehållas, äro ofta endast ett minne av en tid, som flytt.

Dessa bittra verkligheter tvingade oss att se oss om efter nya, tidsenligare arbetsmetoder. Men hur skulle vi börja?

När nöden är störst, är hjälpen närmast. En medlem av Brödraförsamlingen var sedan åtskilliga år bosatt i Oskarström, Sverige, där han med liv och lust deltager i ungdomsarbetet. Han besökte oss i Herrnhut påsken 1911, och på hans initiativ anordnades ett allmänt ungdomsmöte för unga män, det första av sitt slag i H. För att ge det hela en mera lockande prägel kallade man mötet *Schweden-Abend* (svensk afton). Två svenskar och en tysk-svensk deltogo nämligen såsom talare, de två förstnämnda på mycken bruten tyska. På detta offentliga möte följde ett antal andra av enskild natur. Där erforo vi, att Guds ande verkade ibland oss. Åtskilliga funno också frid vid Jesu fötter. Men efter äkta brödranatur kunde vi inte njuta all denna nåd utan att meddela andra därom.

Vid ett av mötena förelades och undertecknades ett upprop, som trycktes och spriddes i alla ortsförsamlingar. Vi uppmanade bröderna att bilda små kretsar för bibelsamtal och bön samt föreslog, att vi skulle komma tillsammans till en större årlig »ungdomsdag» för gemensam uppbyggelse. Att detta upprop rönte missförstånd ja t. o. m. motstånd i Brödraförsamlingen, få vi inte förvåna oss över, ty vi hade ju med ens brutit med en nära 200-årig tradition. Påsken 1912 möttes vi ånyo i Herrnhut till ett större ungdomsmöte. Denna gång voro också representanter från andra församlingar närvarande. Man talade nog i det fördolda om en ungdomsdag, men ingen vågade ta steget ut. Vi stodo just i begrepp att avlägsna oss, då predikanten, som lett mötet, tillropade mig högt, så att alla hörde det: »Bruder Haglund, zu Pfingsten machen wir einen Jugendtag» (Broder Haglund, till pingst anordna vi en ungdomsdag). »Kör för det!» var mitt lika korta som oöverlagda svar. Ungdomen jublade högt av glädje. Därmed var saken både avgjord och tillkännagiven.

Pingsten kom. På ett högt berg, som ligger mellan Herrnhut och Niesky, samlades ungdomar från ett flertal närliggande församlingar. Det var en härlig dag med sol och fågelsång, men vad bättre var, vi märkte alla Guds Andes närvaro. Då vi på förmiddagen inte hade någon speciell talare, fick undertecknad uppgiften att inleda ett bibelsamtal. Jag skall sent glömma de enkla, okonstlade vittnesbörd, som avlades, och de uppriktiga, allvarliga frågor, som framställdes. Det var i sanning en »pingtfest» i ordets sanna betydelse.

På e. m. talade predikant Hochstein från Herrnhut varmt och medryckande över Andens gåva.

Vi hava sedan dess avhållit fyra sådana ungdomsdagar, men jag vågar säga, att knappast någon varit så välsignad som den första. Då erforo vi Guds bekräftande Amen till det beslut, som vi med

fruktan och bävan hade fattat, och det uppmuntrade oss att fortsätta arbetet trots allt, som ville hindra.

Den 24 maj detta år hade vi alltså vår 4:e ungdomsdag, denna gång i Niesky. Tills nu voro dessa högtidsdagar avsedda endast för unga män, men detta år blev det oss möjligt att även inbjuda unga kvinnor. Ett annat bevis på, att fördomen hos de gamla församlingsmedlemmarna börjat vika är, att i alla församlingens kyrkor i Tyskland den söndagen kollekt upptogs för arbetets utvidgning.

Det var en imponerande anblick att se den stora kyrkan fullsatt av ungdom, ivrigt lyssnande till nådens ord. På e. m. samlades vi, kvinnliga och manliga ungdomar var för sig, till friluftsmöte. Att citera dessa mötens kraftiga vittnesbörd skulle taga tidningens utrymde för mycket i anspråk. »Den rike ynglingen» (Mark. 10: 17—27) var huvudtemat, vilket varje talare behandlade från olika synpunkter. Jag är förvissad om, att många av de närvarande hörde Jesu stämma i sina hjärtan.

Att vi, utom det nämnda, hade välkomstmöte på lörd. e. m., gemensam frukost med morgonbön före mötet samt bönemöten och kafferast är klart.

För att kunna leda och vårda arbetet även på andra platser bildades redan förra året ett Ungdomsförbund, *Brüderischer Jugenbund*, som detta år antog stadgar och valde styrelse. Förbundets organ: *Brüderisches Jugenblatt*, har också utgivits ett år och har omkring 300 abbonenter.

Dessutom underhålles f. n. en infödd evangelist i tyska Ostafrika och ännu en skall i den närmaste framtiden antagas.

Vi finna av det ovan skildrade, att Brödraförsamlingen under de sista fyra åren delvis slagit in på en ny väg ifråga om ungdomsarbetet. Därvid bibehåller den naturligtvis hävdgamla seder så långt, som de låta sig bibehållas. »Ungdomen för Kristus och församlingen!» är och skall bliva vår lösen.

Men, kära U. F. V:s läsare, vi äro ännu endast »inomskärs» med vår skuta. Ännu gäller det för oss att passera månget farligt undervattensskär, och mången skummande bränning kommer nog att visa sig i vår väg, innan vi kunna sätta »fulla segel». Och dock hoppas vi till Gud, att han skall leda och hjälpa som hittills. Vår bön och tillförsikt är, att även genom detta oansenliga arbete mången dyrköpt själ en gång skall stå räddad på evighetens strand.

Betydelsen av ett rent liv.

En arabisk prinsessa fick en gång av sin lärare ett etui av elfenben, vilket hon icke skulle få öppna förrän efter ett år. Tiden gick, och slutligen kom det efterlängtade ögonblicket. Med darrande händer öppnade prinsessan sin skatt. Men, ack! På en liten sidenkudde låg en hop rost. Det hade form av någonting vackert, men skönheten var försvunnen.

En liten pergamentrulle låg bredvid, och på den läste hon dessa ord: »Min kära vän! Må detta bliva dig en lärdom för livet. Då jag lade in detta smycke, fanns det endast en obetydlig rostfläck på det. Genom vanvård har det, som du ser, blivit alldeles oanvändbart — endast en samling rost på det fina sidenunderlaget. Så kan en liten fläck på karaktären genom ouppmärksamhet och vanvård fördärva ett rent och gagnrikt liv och slutligen lämna endast en skugga kvar av vad det skulle hava blivit. Göm ett smycke av guld i detta etui och efter många år skall du finna det lika glänsande och vackert. Så förhåller det sig även med dig själv. Samla endast på sådant, som är rent och ädelt, och du skall bliva en prydnad för din omgivning och en källa till sann glädje för dig själv och dina vänner.

Från ungdomsföreningarna

Ingeryds kristliga ungdomsförening, av vilken en grupp synes å denna sida, bildades den 7 maj 1910.

I föreningen ingingo genast 15 personer. För närvarande är medlemsantalet 29. Inom föreningen finnes syförening samt sång- och musikförening. Flera av medlemmarna medverka också i söndagsskolan. Till församlingen äro ock många av ungdomsföreningens medlemmar anslutna. Föreningen är ansluten till S. M. U. samt till Jönköpings Ansgarieförening.

Ingeryds kristliga ungdomsförening.

Till all S. M. U:s ungdom samt för övrigt alla, som i sanning vilja vara Jesu efterföljare, sänder föreningen sin hjärtliga hälsning.

Södermanlands frikyrkliga ungdomsförbund hade sönd. den 28 juni sitt sommarmöte i en park i Flen. Mötet, som gynnades av härligt väder, erhöll större anslutning än under något föregående år. Det var en uppmuntrande syn att se, huru den ena ungdomsskaran efter den andra anlände med tåg från olika håll och vandrade uppåt mötesplatsen.

Mötet öppnades av förbundets ordförande, pred. Melchersson från Eskilstuna, varjämte predikanten på platsen, O. Svanell, uttalade några välkomstord. Härefter höll rektor J. Lindholm, Karlskoga, en originell predikan över dagens text och pred. B. Andersson, Gnesta, ett kraftigt föredrag över ämnet: "Livsmål och livsintressen".

På e. m. fortsatte mötet med predikan av pred. Karl Stig, varefter rektor Lindholm höll ett fosterländskt föredrag över ämnet: "Rika förvärvskällor". Sista föredraget hölls av pred. Melchersson. Det rörde sig omkring ämnet: "Några betingelser för ett framgångsrikt ungdomsarbete".

Förbundets allianskör, bestående av sångare från de olika församlingarna och föreningarna inom länet, tjänade med sång och bidrog sålunda på ett förtjänstfullt sätt till stämningens höjande.

Mötet avslutades med en konsert i godtemplarsalongen av S. F. U:s allianskör efter ett rikhaltigt och omväxlande program inför överfullt hus under medverkan av rektor Lindholm, som höll ett kort föredrag över ämnet: "Vilka kunna sjunga?"

Kinnekulle kristl. ungdomsförening, Västerplana. Denna ungdomsförening är nu 10 år gammal. Sistlidne trettondag firade den också i anledning därav en fest, vid vilken som talare tjänade red. Aug. Bohman, Stockholm, distriktsförest. O. Olofsson, pred. A. H. Ehnlund samt kyrkoherden på platsen, D. Sondén.

Vid föreningens bildande var medlemsantalet 17. Nu är det 31. Verksamheten har synnerligen under det senast gångna året varit ganska livlig och offervilligheten stor. Under tioårsperioden ha inkomster och utgifter balanserat på kr. 3,408:69. Till Svenska Missionsförbundet har föreningen överlämnat 670 kr. Den har dessutom bidragit till sön-

Kinnekulle kristl. ungdomsförening.

dagsskolverksamheten och till julgåvor åt fattiga. Från och med i år underhåller den dessutom en skolgosse i Kongo.

Till ungdomsföreningarna landet runt sänder Kinnekulle-föreningen sin hjärtliga hälsning.

Gästriklands kr. ungdomsförbund höll den 28 och 29 juni sitt årsmöte i Torsåker. Under distriktsförest. J. Hellströms ordförandeskap hölls på lördagen sammanträde med ombuden från de anslutna föreningarna. 27 föreningar voro representerade genom 36 ombud. Hagaströms kristl. ungdomsförening och Skogmurs ungdomsförening beviljades inträde i förbundet. Detta består nu av 31 föreningar med tillsammans över 2,000 medlemmar.

Styrelse valdes.

Med tacksamhet antog årsmötet ett erbjudande från S. M. U. om anordnande av en ungdomsledarekurs inom provinsen till vintern.

På söndagens f. m. hölls offentligt möte i en vacker skogsbacke nära Torsåkers järnvägsstation. Framför den flaggprydda talarstolen utbredde sig ett litet gräsbevuxet område. Och runt omkring reste sig åldriga granar mot höjden. En utmärkt plats för ett friluftsmöte. På morgonen hade den starka blåsten kommit skogens jättar att darra, under det regnet öste ned i skurar. Nu rördes ej ens ett blad, och solen strålade från fästet. Under hela mötet rådde stillhet och frid. Den lyssnande skaran, som nog uppgick till 2,000 personer, mottog tydligen ordet med glädje. Mötet inleddes av predikanten på platsen, O. Winqvist, varefter pred. Ad. Andersson från Sandviken predikade. Missionssekreterare W. Sjöholm, Stockholm, skildrade missionsarbetet i Ost-Turkestan och mötet avslutades av pred. F. A. Larsson från Gäfle med ett kort, varmt uppbyggelseföredrag.

Mellan föredragen tonade kraftiga sånger, ledda av hornmusik.

På e. m. hölls i Torsåkers kyrka konsert av en allianskör, sammansatt av missionsföreningarnas sångkörer i Gäfle, Sandviken, Åshammar, Ockelbo, Bomhus och Hofors m. fl. sångare, ungefär 100 personer. Distriktsförest. J. Hellström höll ett kort föredrag om Guds härlighet. Konserten och därmed även årsmötet avslutades med den apostoliska välsignelsen, sjungen av allianskören.

Bodens kristl. ungdomsförbund, som härmed presenterar sig för U. F. V:s läsare, hade sin årsfest den 15 febr. Vid festen talade föreningens ordförande, pred. Knutsson och pred. Josefsson från Piteå.

Festen var besökt av så mycket folk, som missionshuset kunde rymma. Mellan föredragen och kaffeserveringen sjöngos upplyftande och anslående sånger av sångkören.

Av årsredogörelsen framgick, att medlemsantalet vid årsskiftet utgjorde 62. Under året har anslutit sig 24 medl. Inkomster och utgifter ha balanserat på kr. 766:69. Föreningen underhåller en skolgosse i Kongo med 50 kr. pr år, varjämte bidrag lämnas till församlingen samt till Norrbottens ungdomsförbund. Även till fattiga och sjuka har bidrag givits.

Till församlingen är förhållandet det allra bästa. De flesta av föreningens medlemmar tillhöra även församlingen. Föreningen tillhör S. M. U. och dess mål är: "Ungdomen för Kristus och församlingen". Den sänder en varm fridshälsning till alla U. F. V:s läsare.

Upplands kristl. ungdomsförbund höll sitt årsmöte i Örbyhus sönd. den 28 juni, besökt av närmare 4,000 personer.

Bodens kristl. ungdomsförening.

Mötet öppnades av distriktsförest. L. W. Nordqvist, varefter pred. L. Hallén, Uppsala, predikade över dagens text, Luk. 15: 11—33.

Härefter följde föredrag av pred. David Dahl över ämnet: "Evighetslängtan" och av pred. Josef Rydé från Tegelsmora över ämnet: "Din plats".

Förmiddagens siste talare var pred. Erik Andersson från Björklinge, vilken talade över ämnet: "Ungdomens prydnad".

Alla föredragen voro goda och rika på lärdomar. Mellan vart och ett av dem utfördes sång.

Eftermiddagens möte började med avsjungandet av sången: "Vår Gud är oss en väldig borg", varefter f. d. läraren H. Eurenius från Dannemora höll nykterhetsföredrag. Redaktör Carl Boberg höll därpå ett av varm hänförelse buret fosterländskt föredrag och sekreterare O. Terning ett gripande missionsföredrag.

Därefter höllos anföranden av pred. K. Blomkvist från Storvreta över ämnet: "Ungdomslust" och av pred. P. J. Östlind över ämnet: "Icke min vilja".

Distriktsförest. Nordqvist avslutade mötet med ett kort anförande och bön.

En ovanlig stillhet och stor uppmärksamhet var rådande under hela mötet, och säkert skall det föra välsignelse ut i uppländska bygder.

Västmanlands läns ungdomsförbund höll sitt sedvanliga sommarmöte i Munktorp under midsommardagen. Mötet hölls i det fria å en plats, som kallas Bergby backe. Hit hade en stor skara ungdom samlats från skilda delar av länet. Talare voro pred. G. Lagergren, Munktorp, J. Olsson, Öster-Våla, O. Karlsson, Västerås, Gustafsson, Strömsholm, Friberg, Köping, Ant. Olsson, Sala, och förbundets ordförande, John H. Ericsson, Sala. Många för de unga viktiga ämnen behandlades i föredragen. Västerås missionskyrkas kör tjänade med sång. På kvällen höll nämnda kör konsert i en loge efter ett gediget och omväxlande program.

I Vännäs hölls ett större ungdomsmöte den 27—29 juni under stor tillslutning från allmänhetens sida. Den rymliga lokalen, Byggnadsföreningens hus, som ställts till mötets förfogande, var fullsatt till sista plats, största delen ungdom från skilda delar av länet. Med ordets predikan tjänade distriktsförest. L. A. Holmström, Umeå, som höll inledningstal, kamrer Josef Roth, Stockholm, som på sönd. f. m. predikade över dagens text om den förlorade sonen och på e. m. talade över ämnet: "Se, han kommer", stud. H. Lundgren, Skellefteå, pred. E. Bäckman, Gräsmyre, vilkens ämne var: "Den troende ungdomens ställning i världen", pastor Sjöberg, Sköfde, som hade till ämne: "Ett betydelsefullt val", stud. W. Ögren och Arvid Öman.

På månd. fortsattes mötet i missionshuset, då predikningar och föredrag höllos av samma talare som på söndagen.

Under mötet tjänade Umeå kristl. ungdomsförenings musikförening med sång och musik.

Flera bekymrade böjde sig vid korset.

Ätradalens ungdomsförbund, Västergötland, höll sin årskonferens i Blidsbergs missionshus den 20 och 21 juni. Inträde beviljades Kölaby och Lena ungdomsföreningar. Ungdomsförbundet omfattar nu 12 föreningar med ett medlemsantal av nära 600.

Räkenskaperna under det gångna verksamhetsåret balanserade på kr. 770: 98 med en kassabehållning av kr. 97: 73.

Förbundet underhåller en hjälplärare i Kongo. Styrelsen fick i uppdrag att anställa en evangelist att verka inom förbundet under vintern.

På söndagen höllos stora offentliga möten, som voro ovanligt talrikt besökta.

Talare voro pred. M. Gustafsson, rektor G. Mosesson, missionär J. Sköld m. fl.

Kollekt upptogs. Den inbringade 160 kr.

Norra Hälsinglands brödraförenings ungdom höll konferens och missionsmöte i Sanna, Hälsingtuna, den 28 och 29 juni. Talare vid konferensen voro pred. J. V. Johansson, Sanna, J. A. Forslund, Söderhamn, J. O. Häggström, Jättendal, S. Themnér, Harmånger, J. Selin och Otto Andersson, Hudiksvall, E. O. Olsson, Njutånger, och J. G. Sundberg, Norrbo. Goda och lärorika föredrag höllos, och Gud välsignade såväl talare som åhörare. Mellan föredragen omväxlades med körsång och sång till strängmusik. Mötet var mycket talrikt besökt.

Måndagen den 29 kl. 9 f. m. hölls konferens med ombuden från ungdomsföreningar i Norra Hälsingland. Till ordförande valdes pred. Otto Andersson, Hudiksvall, och till sekreterare Stefan Bergman, Forsa.

Alla frågor avhandlades i frid och kärlek. Nästa konferens hålles i Norrbo, sommaren 1915.

Hälsinglands kristl. ungdomskonferens hölls i Wallsta under midsommardagarna. Till följd av regn måste mötet hållas inomhus på f. m. I Missionskyrkan i Hof, som blev till trängsel fylld, predikade rektor Gust. Mosesson och distriktsförest. Joh. Hellström. Samtidigt predikade pred. J. A. Forslund från Söderhamn och Otto Andersson från Hudiksvall i Wallsta Templarlokal.

På e. m. kunde mötet hållas ute i det fria på en för ett sådant möte synnerligen lämplig och härlig plats. Här predikade förutom de ovan nämnda talarne kongomissionär Aug. Jansson, pred. J. A. Bergqvist, G. Hjälm, J. Lindén och P. Nylén.

Kl. 8 på kvällen hölls konsert i Missionskyrkan av Bollnäs missionsförenings sång-

kör, då även ett kort föredrag höils av Joh. Hellström.

Den 25 på f. m. hölls konferens med ett 30-tal ombud från ungdomsföreningar inom provinsen. Därvid tillsattes bl. a. en komité för bildandet av ett ungdomsförbund inom Hälsingland.

Konferensen var buren av ungdomlig hänförelse. Sjungande kommo skarorna, och sjungande återvände de hem. Det var i sanning en vacker syn att se dessa troende ungdomar, som samlats till konferens från provinsens olika håll.

I folkskolans salar var spisning anordnad, och i hemmen runt omkring härbärgerades de många konferensensdeltagarna.

I Böda missionshus (Öland) hölls ett större ungdomsmissionsmöte midsommardagen, vid vilket levande Guds ord förkunnades av pred. E. Önell, K. Hansson och O. Wallenborg. Mycken sång och musik utfördes. Mötet var talrikt besökt och av Herren rikt välsignat.

Färentuna kristliga ungdomsförening Ungdomens vän, som nyligen firat sitt 6:te årsmöte, har under det förflutna verksamhetsåret haft en inkomst av kr. 544: 50. Av denna summa har lämnats 181 kr. till yttre missionen, häri inberäknat underhåll för en gosse i Kongo.

Föreningen är ansluten till S. M. U. Den bildades i maj månad 1908 med 9 medlemmar. Nu är medlemsantalet 40.

Örebro Betlehemsförsamlings ungdomsförening invigde sönd. den 5 juli sitt nyupplörda sommarhem, beläget i den vackra Sörbyskogen utanför staden.

På grund av ihärdigt arbete kunde föreningen i juni månad hyra en tomt och där uppföra sitt sommarhem. För en summa av endast 800 kr. har nu föreningen ett trevligt hem därute, inrymmande en mindre sal och kök samt ett rum för föreståndarinnan. I övre våningen kan dessutom inredas ytterligare två rum. Den lilla skuld föreningen nu har på hemmet, hoppas den kunna inbetala före årets slut. Till det vackra resultatet ha naturligtvis många händer bidragit. Kväll efter kväll ha de unga samlats för att frivilligt arbeta på sommarhemmet.

Invigningsfesten började med sång och musik. Därefter hälsade byggnadskomiténs ordförande, D. Törner, de närvarande välkomna och redogjorde för sommarhemmets tillkomst. Ungdomsföreningens ordförande, handl. J. G. Funcke, höll därpå ett kort anförande. Därefter sjöng kören ett par sånger, varpå pred. Gillén predikade över Ps. 127: 1 och 2. Den trevliga festen avslutades av Betlehemsförsamlingens ordförande, grosshandl. M. Selin.

Sommarhemmet, som är rödmålat med vita listverk och gröna fönster, ger ett inbjudande och trevligt intryck.

Måtte de unga där få njuta mycken vederkvickelse och uppbyggelse!

Grangärde missionsf. ungdom hade sönd. d. 5 juli anordnat ett större ungdomsmissionsmöte på Uvberget. På berget, som är ett rymligt "utsiktstorn", möttes en stor skara från när och fjärran. Även ungdomsföreningen från Ludvika hade med båt gjort en utfärd dit. Ordets sanningar förkunnades av red. Carl Thorén från Falun och pred. L. Hirén, Grangärde. Sång utfördes av manskören.

Tofta kristl. ungdomsförening hade sönd. d. 21 juni anordnat utflykt till Hilleboda, Ö. Leufsta, där möten höllos ute i det fria både på f. m. och e. m., med predikan av Engström, Svensson, Eriksson och kand. V. Johansson. Sång- och musikföreningen medverkade med mycken och god sång. Det var en härlig dag däruppe i skogsbygden bland stilla lyssnande och tacksamma åhörare. Lösnummer av våra tidningar och S. M. U:s traktater utdelades till de talrikt församlade.

Hållnäs kristl. ungdomsförening hade anordnat ett större missionsmöte i Hjelmunge sönd. den 12 juli. Som talare vid mötet, vilket var ovanligt skönt, tjänade pred. W. Dahlin, Grudberg och Joh. Anderson.

Ingångna i vilan.

Emma Lorentzon.

Emma Lorentzon †. Ur Oskarströms kristl. Ungdomsfören. har förstlingen fått hembud i en ålder av 31 år. Hon var fader- och moderlös, arbetade troget i många år som väverska i en fabrik och tjänade Herren, sedan ungdomsföreningen bildades, med outtröttlig nitälskan och hängivenhet, varför hon saknas i Herrens vingårdsarbete. Måtte Herren giva nya, villiga krafter att upptaga hennes arbete lika stilla och ihärdigt i ungdomsföreningen.

Bland hennes efterlämnade saker fann hennes enda syster följande betecknande verser:

Det finns en plats, där stoftet slumrar stilla,
Min mor och far och mången vän är där.
Dit går min fot från världens larm och villa,
Där lägger jag den vandringstav jag bär.

När så min resa äntligt nått fullbordan,
Min blick är slocknad och min hand är kall,
Då vill jag höja vingarna vid Jordan
Och gå till glädjen, som ej sluta skall.

Hilda Wendin

Hilda Vendin †. Annandag pingst, just som ungdomsskarorna i Vendel samlades för att fortsätta sitt missionsmöte, fick denna vår syster gå in i vilan.

Den hemgångna — en systerdotter till J. Norberg i Stockholm — har alltsedan hon för rätt många år sedan intogs i föreningen varit en god och trofast syster, som alltid varit färdig att med glädje tjäna.

Hennes sista stunder voro obeskrivligt sköna, och som ett utröttat barn i modersfamnen somnade hon in i döden.

Söndagen d. 7 juni fördes hennes stoft till den sista vilan, och en mycket stor skara människor hade samlats på kyrkogården för att säga henne ett sista farväl.

Missionsskolan.

Som genom tidningspressen redan torde vara känt för U. F. V:s läsare, härjade en förödande eldsvåda vår missionsskola på Lidingön sönd. den 12 dennes. Elden förorsakades av blixten. Restaureringen av skolan kommer att med allra första taga sin början. Det nya läsåret torde dock ej kunna begynna förrän i okt. eller nov.

Litteraturanmälan.

Bibeln och dess studium. Av Fil. kand. Axel Andersson. S. M. U:s skriftserie, n:r 7. Sv. Missionsförbundets förlag, Stockholm.

En bok, som den här föreliggande talar för sig själv. Men vi bedja likväl att på det livligaste få fästa våra unga vänners uppmärksamhet vid densamma. Ingen enda S. M. U:it borde uraktlåta att skaffa den. Priset är endast 25 öre pr ex.

Boken behandlar följande ämnen: Religion och uppenbarelse. Bibeln. Bibeln och nationen. Bibeln och församlingen. De allmänna förutsättningarna för bibelstudium. Olika slags bibelstudium. Kretsmetoden. Kretsledaren. Kretsmedlemmarna. Orsaker till bibelstudiekretsars misslyckande. Bibelstudiets förhållande till annat studium.

Som synes är innehållet rikt. Ämnena äro också allesammans av allra största vikt för den troende ungdomen. Särskilt i våra dagar behöver uppmärksamheten fästas vid bibelns oändligt stora betydelse för kristen tro och kristligt liv. Och vikten av ett planmässigt bibelstudium kan aldrig framhållas för mycket.

Vi rekommendera boken på det allra varmaste. *Th. A.*

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar, sjömän och hedningar.

April 1914.

Wånga ufg gm Nilsson 100: —, Skierydskretsens ufg gm Gustafsson 50: —, Skepsås ufg gm Larsson 75: —, Adelövs kr. ufg gm Wising 65: 13, Wallby ufg, Nerikes Kil, gm Wistrand, 16: —, Lidingö ufg Syskonbandet gm Mosesson 63: 11, Enköping gm Axel Andersson 49: 37, Rörstrands förs. ufg gm Funke 70: 33, Södra förs. ungdomskrets, Stockholm, gm Lindberg, 103: 83, Betlehemskapellets ufg, Sundsvall, gm Andersson 66: 86, Järlåsa kr. ufg gm Pettersson 35: —, Hjo brödraf:s ufg gm Sannfrid 46: 70, Korsnäs ufg gm Jansson 15: —, Lundsbrunns ufg gm Forsell 15: —, Bymarkens ufg gm Enman 12: 68, Åsens krets av Wingåkers ungdomsförbund gm Andersson 39: 28, Wadstena frif:s ufg o. ungdomsklass gm Myhrén 33: —, Wisby frif:s ufg gm Forsberg 16: 52, Immanuelskyrkans ufg i Stockholm gm Nordensson 251: 80, Bänatorp ufg gm Eliasson 16: 16, Brunskogs Östra ufg gm Olsson 16: —, Åtvidabergs ufg gm Jonsson 40: —, Östersunds ufg Arbetsmyran gm Jonsson 100: —, Skultuna ufg gm Sohlström 30: —, Öggetorps kr. ufg gm Gustafsson 75: — Tönnersjö kr. ufg gm Larsson 9: —, Alingsås gm Östergren 56: 31, Wänga ufg gm Johansson 24: 17, Kinne-Wedums ufg gm Andersson 15: —, Degerfors ufg gm Hammarberg 26: —, Ö. Tierps ufg 10: — o. Hilda 10: — gm Eriksson 20: —, Askersunds ufg gm Carlsson 13: 50, Björstorps ufg gm Björkegren 12: —, Hellestads ufg gm Andersson 12: —, Fritsla kr. ufg 4: 07, Åmåls ufg gm Hult 35: 61, Borås kr. ufg gm Andersson 30: —, Skattkärrs ufg gm Eriksson 27: 40, Laxarby ufg gm Leandersson 6: 55, Blidö ufg gm Wijkander 43: 59, W. Films ufg gm Andersson 13: 45, Skutskärs ufg gm Hallenberg 10: 75, Skurups ufg gm Bäckström 20: —, V. Emterviks ufg gm Engström 13: 36, Sunds mfgs ufg gm Gustafsson 7: —, Oskarströms kr. ufg gm Bengtsson 14: 38, Torsåkers kr. ufg gm Winqvist 38: 80, Lysekils kr. ufg gm Ahldén 8: 50, Hästareds kr. ufg gm Johansson 12: 77, Elfhytte ufg gm Lindholm 26: —, Sorunda ufg gm Andersson 23: —, Salems ufg, Malmö, gm Persson, 23: 38, Tortuna ufg gm Karlsson 15: —, Svärdsjö ufg gm Liljedahl 11: 64, Porsi ufg gm Gustafsson 11: 41, Arvika ufg gm Bergström 176: —, Nässjö mfgs ufg gm Fryksén 25: —, Åbyggeby ufg gm Aurusell 33: 36, Annebergs kr. ufg gm Carlsson 25: —, Hångers ufg gm Ståhlfors

18: 51, Stugsund kr. ufg 10: 15, Brännkyrka mfgs ufg gm Lönn 14: —, Ängsbolagets ufg gm Nyström 16: 25, Påskallaviks ufg gm Nielsén 23: 58, Hogstads kr. ufg gm Augustsson 2: 95, Vestra Ryds ufg gm Bäckman 7: 27, Högsby kr. ufg gm Nilsson 16: 44, Winnersjö kr. ufg gm Nordström 71: —, Dala Järna gm Persson 39: 79, Norrbo kr. ufg gm Eriksson 16: —, Högbo frif. gm Hög 20: —, Åreds ufg gm Larsson 5: —, Säffle ufg gm Fagerman 28: 65, Betels ufg, Strömsbruk, 5: —, Kolsva ufg gm Andersson 18: 72, Djurås ufg gm Persson 18: —, Asby kr. ufg gm Wistedt 7: —, Umeå ufg gm Th. Andersson 51: —, Edsbro ufg gm Albäck 10: —, Njutångers kr. ufg gm Engman 10: —, Betels ufg, Ockelbo, gm Berglund, 119: 20, Truseryds ufg gm Österström 10: —, Abbekås kr. ufg gm Ekstrand 9: 25, Jönköpings ö. förs. ufg gm Johansson 76: 25, Norrtelje ufg Fruktan och Hopp gm Ericsson 45: —, Gräddö ufg Syskonbandet gm Karlsson 18: 50, Wedevågs ufg gm Jansson 15: —, Skogsbygdens ufg gm Johansson 8: 75, Halsbo ufg gm Nilsson 19: 48, 26: 33, Norra Gräsmarks ufg gm Hagberg 34: —, Ljurs Västra ufg gm Andersson 13: 33, Bengtsfors ufg gm Löfgren 10: —, Iggesunds ufg gm Hagerström 10: —, Ljusnedalens ufg gm Larsson 11: —, Löfåsens ufg gm Björk 16: 20, Donsö ufg gm Andreasson 32: 70, Hällestads södra ufg gm Andersson 25: —, Mölnbo mfgs ufg gm Johansson 6: 50, Ljusne Ala ufg gm Lindqvist 22: 16, Tjellmo ufg gm Fornander 20: —, Ödeshögs ufg 26: 60, Oskarshamns ufg gm Samuelsson 22: 41, Erska ufg gm Andersson 15: 32, Ålands kr. ufg gm Andersson 34: —, Färentuna ufg gm Björklund 51: —, Töcksmarks kr. ufg gm Nilsson 30: —, Öckerö kr. ufg 35: —, Gäsinge o. Dillnäs ufg gm Berlin 21: —, Silbodals ufg gm Carlsson 20: 28, Finnåkers kr. ufg gm Eriksson 16: —, Myssje kr. ufg gm Söderman 20: —, Bispgårdens ufg gm Andersson 15: —, Sollefteå kr. ufg gm Larsson 40: —, Rö ufg Syskonringen gm Eriksson 44: 63, Malungs kr. ufg gm Johnsson 40: —, Wiareds kr. ufg gm Johansson 95: —, Wänersborgs mfgs ufg gm Johansson 10: —, Sjösås ufg gm Pettersson 9: —, Hargs kr. ufg gm Öhrn 62: —, Maryds mfg gm Anderson 14: 29, Skuttunge ufg gm Blomqvist 50: —, Öfre Blomskogs ufg gm Aronson 15: —, Vamlingbo gm Olofsson 11: —, Saxhytte ufg gm Eliasson 10, Borgviks ufg gm Hallgren 5: —, Sanna ufg gm Larsson 7: 50, Envikens kr. ufg gm Andersson 20: 50, Herrljunga kr. ufg gm Isacsson 88: 43, Vansäters kr. ufg 18: 45, Ofvanåkers frif:s ufg gm Jonsson 24: 97, Svartå frif:s ufg gm Faijent 6: —, Siene-Eklanda ufg gm Carlsson 11: —, Gryts kr. ufg gm Andrén 40: —, Östra Eneby kr. ufg gm Larsson 12: 50, Ludvika ufg Hoppet gm Ehnbäck 23: 25, gm S. M. Fredén fr. Mariefred 7: 65, Fogdö 15: 30, Strängnäs 11: —, Forsbro 6: —, Kalmar 21: —, Långlöt 11: 58, Växiö 7: 76, Falun 87: 54, Augusta Andersson, Ornäs, 5: —, s:a 172: 83, Österfärnebo ufg gm Wiberg 15: 10, Katrineholms ufg gm Åkerlund 35: —, Frykeruds ufg Hoppet gm Eriksson 50: —, Nya Varfvets ufg gm Gunther 15: —, Huddunge ufg gm Karlsson 33: —, Håveruds kr. ufg gm Lindblom 7: —, Hybo ufg gm Pettersson 16: 45. Stora Sundby ufg gm Fält 33: 45, Ljungby ufg gm Ekstrand 20: 60, Lohärads ufg 16: —, Kinnekulle ufg gm Klasson 25: —, A. Andersson, Nafvelstabro, 20: —, Ester Larsson, Sunne, 10: —, Surte kr. ufg gm Kildén 16: 28, Bodens kr. ufg gm Almqvist 16: —, Bärby kr. ufg gm Andelius 8: 05, Sunds ufg gm Gustafsson 100: —, Ingebo kr. ufg gm Johansson 15: 60, Betlehemskyrkans ufg, Örebro, gm Björn 25: —, Tärna kr. ufg gm Nyström 15: —, Morkarla kr. ufg gm Olsson 16: 40, Valbo kr. ufg gm Jansson 21: —, Ramhälls ufg gm Ekbom 20: —, Strömsbro kr. ufg gm Bergström 47: 47, Vånga kr. ufg gm Andersson 30: —, Björklinge ufg gm Andersson 15: 18, Jönköpings kr. ufg gm Ekeblad 26: 87, Betels ufg, Sandviken, gm Forslund 70: —, Betlehems ufg, Gäfle, gm Andersson 210: 95, Vattensta kr. ufg gm Pettersson 30: 20, Sennans kr. ufg gm Larsson 7: —, Hedemora kr. ufg gm Åberg 100: —, Linköpings mfgs ufg gm Svensson 100: —, Reijmyre ufg gm Johansson 5: —, Roslagsbro ufg gm Eriksson 15: —, Söderfors ufg gm Blomquist 29: 37, Alfta frif:s ufg gm Andersson 115: —, Mjälldrunge ufg gm Gustafsson 25: —, Säters ufg gm Vestman 25: —, onämnd gm Karl Andersson, Sundsvall, 10: —, H. Ericsson, Vifstavarf, 10: —, Florheds kr. ufg gm Hedlund 7: 30, Finspångs ufg gm Hellgren 15: —, De ungas syf. i Öskevik gm Andersson 70: —, Risinge mfgs ufg gm Linné 12: 50, Mangskog gm Andersson 19: 65, Bögs kr. ufg gm Andersson 13: 60, A. Malmborg, Boxholm, 25: —, Baldersnäs kr. ufg gm Johansson 17: 10, Enåkers kr. ufg gm Eriksson 17: 11.

Västerås-förslaget.

April 1914.

Järlåsa kr. ufg gm Pettersson 40: 10, Löts kr. ufg gm Steenberg 2: 60, Kungsholms ufg gm Bergvall 86: 59, Tystberga kr. ufg gm Carlsson 6: 82, Örnsköldsviks kr. ynglingaf. o. jungfruf. gm Nordström 21: —.

Hjärtligt tack! Gud välsigne offergåvorna och varje givare!

Svenska Missionsförbundets Expedition.